

Ordet Corpus är latin och betyder kropp. Corpus inom silversmide beskriver föremål som består av en kropp. Maximus är den latinska termen för att beskriva det största och mest framstående.

Sverige har länge haft en betydelsefull position inom corpusmide. Det är en hantverksmässig tradition som genom historien kan knytas till politiska, sociala men även naturliga förutsättningar. Det är få länder som kan visa upp ett så livaktigt samtida silversmide som baseras på en lång utveckling och kunskapsöverföring.

Genom att bjuda in ett urval av dagens främsta silversmeder varav tjugo silvermeder av dessa tackat ja till medverkan, är syftet med utställningen Corpus Maximus att visa upp och ta temperaturen på det samtida svenska silversmidet.

Deltagarna utgörs av Tobias Birgersson, Josefine Davidsson, Klara Eriksson, Petronella Eriksson, Mona Fällberg, August Happ, Karolina Hägg, Bo Klevert, Bengt Liljedahl, Caroline Lindholm, Olle Ohlsson, Olle Olls, Thomas Raschke, Ru Runeberg, Helena Sandström, Karlheinz Sauer, Sebastian Schildt, Pernilla Sylvan, David Taylor, Erik Tidäng, och Simon Westling.

Trots utställningstiteln är det inte omfång och storlek utan den konstnärliga insatsen och det hantverksmässiga utförandet som är i fokus. Silversmederna har samtliga sin bas i det traditionella hantverket och föremålen visar stora delar av silvrets breda spektra. Flera verk är också tillverkade i andra material än silver som guld, järntråd, snäckskal, aluminium och stål.

Utställningen är inte en redovisning av stilhistoria även om de deltagande silversmederna också representerar olika tidsperioder och genom sina yrkesliv vittnar om förändringarna inom silversmidet från femtiotalet fram till nu. Istället ligger koncentrationen på personligheter och de berättelser som döljer sig bakom varje typ av skapande.

Alla material är bärare av föreställningar och silver är ett som knutit många myter till sig. Med möjlighet att varieras i det oändliga kan den hårda metallen uppträda alldeles slät med spegellik yta, med fullt synliga hammarslag och bucklig struktur, eller rå med synliggjord arbetsprocess liksom dekorerad med mönster och reliefer. Genom oxidation blir silver grått och den spegelblanka ytan går förlorad och när silver vitkokas liknar det nästan vitt matt papper.

Redan under medeltiden fanns det skickliga silversmeder i Sverige men förutom skedar finns endast ett fåtal föremål bevarade idag. Genom historien har silvret påverkat oss på olika sätt, lika uppbygget som det var på 1600-talet med praktpjäser i barockinredningar lika bespottat kom det att bli i slutet av sextiotalet. Än idag finns det behov av att förhålla sig till silver och även om alla deltagande konstnärer är upplärda inom traditionen silversmide är det många som tagit yrket vidare till andra nivåer.

En av de silversmeder som arbetat mycket med att resonera kring och ifrågasätta värde är Tobias Birgersson. I verket "In the eye of the beholder" undersöker han med hjälp av en åra vad som är värdefullt. En vacker och hantverksmässigt formad bit trä som fyllts av liv och skönhet genom att ha brukats i ett skummande hav. Eftersom titeln till utställningen Corpus

Maximus lockade till något stort kom Tobias Birgersson att tänka på sin pappas kusin som bor i Norrtäljetrakten med havet nära inpå. Det finns något romantiskt med havet, skärgårdskulturen och gamla båtar. I det gamla fattigmanssverige rodde man posten från Sverige till Åland oavsett väder och varje år firas detta genom den arrangerade postrodden som går av stapeln i juni från Vaddö till Eckerö med allmogeåtar och tidstypisk klädnad. Åran från en av båtarna som egentligen inte har något monetärt värde har desto större emotionellt värde. Tillsammans med bokbindaren och förgyllarmästaren Wolfgang Bremer, som en gång var Tobias Birgerssons lärare på Waldorf- skolan, har den gamla åran upphöjts från att vara resultatet av ett gediget och väl utfört hantverk, som vi ofta tar för givet, till upphöjd konst genom bladguld 24K, Urushi lack och skinn.

/Utdrag av utställningstext av Dorota Liszke och Sofia Silfverstolpe.

ARTIST STATEMENT: "In the eye of the beholder" Art&Craft start with tradition and material. They can be mined by the contemporary maker to answer why, what, how and for whom. Material and craft used to be so important to me and to my identity. Now I tend to see the material and level of craft mastery as different colours in my box of crayons. It is both completely unimportant and so important at the same time. ABOUT MY PIECE: What is valuable, what is to be appreciated, Is that up to the beholder?. To me this old piece of beautifully crafted wood is elevated by the fact that someone pulled it across the sea in a competition. To others it might be the clash between basic and higher materials or the fact that I pimped it up.

Mitt verk köptes av en samlare liksom flera andra verk, dessutom köpte Nationalmuseum in två verk från utställningen.

/Tobias Birgersson.